

brucellosis

اطلاعات اولیه

توضیح کلی

تب مالت عبارتست از یک عفونت باکتری که از گاوها، خوک ها، گوسفندان یا بزهای آلوده و عفونی شده به انسان انتقال می یابد. این بیماری از انسان به انسان مسری نیست. این عفونت باکتریایی اعضای خون ساز بدن، از جمله مغز استخوان، گره های لنفاوی، کبد و تحال را متاثر می سازد. بیماری در مردان ۶۰-۲۰ ساله شایعتر است. دوره نهفتگی بیماری ممکن است ۵-۶۰ روز یا حتی چندین ماه باشد. بیماری یک نوع حاد و یک نوع مزمن دارد

علائم شایع

در نوع حاد، علائم زیر به طور ناگهانی ظاهر می شوند
لرز، تب متناوب، تعریق، خستگی قابل توجه، درد به هنگام لمس ستون فقرات، سردرد، بزرگ شدن گره های لنفاوی در نوع مزمن
علائم زیر تدریجا ظاهر می شوند
خستگی، درد عضلانی، کمر درد، یبوست، کاهش وزن، افسردگی، ناتوانی جسمی، ندرتا بروز آبسه در تخمدان، کلیه ها و مغز

علل

(کره، پنیر) یا محصولات کوشتی به انسان انتقال می یابد

عوامل افزایش دهنده خطر

وجود کمخونی وخیم یا سابقه جراحی معده. این مشکلات باعث کاهش اسید معده می شوند؛

وجود اسید معده شانس عفونت را کاهش می دهد

در افرادی که با حیوانات سرو کار دارند، مثل کشاورزان، قصابان، دامپزشکان، یا دامداران و

مسافرت به مناطق آلوده

پیشگیری

هیچ گاه شیر غیر پاستوریزه، از هر منبعی که باشد، مصرف نکنید. زمانی که با حیوانات سرو

کار دارید، از دستسکش، محافظ چشم، پیش بند، و سایر وسایل محافظتی استفاده کنید.

واکسیناسیون دام ها

عواقب مورد انتظار

با درمان معمولاً در عرض 3-4 هفته خوب می شود

عوارض احتمالی

ندرتاً عفونت قلب، استخوان، مغز یا کبد. در صورت ناکافی بودن مراقبت و درمان، بیماری ممکن

است مزمن شود یا معلولیت رخ دهد

اصول کلی

تشخیص قطعی با آزمایش خون انجام می گیرد. درمان شامل یک دوره استراحت در رختخواب و مصرف آنتی بیوتیک است. معمولاً لازم نیست که بیمار از دیگران جدا شود. تمامی اعضای خانواده که ممکن است از همان محصول لبنی آلوده مصرف کرده باشند باید تحت معاینه و آزمایش قرار گیرند

داروها

آنتی بیوتیک برای مبارزه با عفونت، مثل تتراسیکلین، برای حداقل ۳ هفته، داروهای کورتیزونی برای کاهش پاسخ التهابی در موارد شدید، داروها ضد درد برای درد عضلانی

فعالیت

تا زمان بر طرف شدن تب و سایر علائم، در رختخواب استراحت نمایید. پس از آن تدریجاً فعالیت های خود را از سر گیرید

رژیم غذایی

هیچ رژیم خاصی توصیه نمی شود. اگر کاهش وزن قابل توجه باشد، کالری غذایی را افزایش دهید

" سل چیست؟ "

سل عفونت مزمنی است که به وسیله باکتری " میکوباکتریوم توبرکلوزیس " و گاهی به وسیله سایر میکوباکتریوم ها ایجاد می شود. این بیماری اغلب ریه را درگیر می کند ، اما تقریباً هیچ کدام از دستگاههای بدن از شر بیماری " سل " در امان نیستند و سایر اعضای بدن هم ممکن است با این بیماری درگیر شوند.

بیماری سل به وسیله قطره های ریز موجود در هوا از فردی به فرد دیگر منتقل می شود و اغلب افرادی را که در ارتباط نزدیک با فرد بیمار باشند ، درگیر می کند . بنابراین همه اعضای خانواده فرد بیمار ، در معرض ابتلا به این بیماری هستند. مگر اینکه او به بیمارستان منتقل شود و با آنها زندگی نکند و یا تحت درمان صحیح قرار بگیرد.

فردی که دچار عفونت فعال سلی است ، اگر سرفه یا عطسه کند و جلوی دهان و بینی خود را نگیرد ، قطره هایی که حاوی مایکو باکتریوم یا میکرب سل هستند ، در هوا پخش می شوند و اگر فرد دیگری که نزدیک فرد مبتلا است ، این قطره ها را استنشاق کند ، باعث ابتلای او خواهد شد. بنابراین افراد مبتلا هنگام عطسه و سرفه باید همیشه برای پوشاندن دهان و بینی خود از دستمال استفاده نمایند و پس از آن ، دستهای خود را با دقت بشویند.

البته این به آن معنا نیست که فرد مبتلا به سل باید قرنطینه شود . در تماس کوتاه و گذرا امکان انتقال بسیار کم است ، اگر چه غیر ممکن نیست.

بسیاری از مردم میکروب سل در بدنشان وجود دارد . اما مبتلا به بیماری سل فعال نیستند.

علائم بیماری سل

علائم اولیه سل ، ممکن است بسیار عادی باشد و توجه را جلب نکند ، مثل شخصی که دچار سرما خوردگی است یا کسی که مدتی لاغر و ضعیف است یا گاهی فرد تب می کند و دچار سرفه های مکرر می شود. افراد ، در این مرحله به پزشک مراجعه نمی کنند تا علائم شدیدتری در آنها بروز کند ، علائمی مثل درد تیزی که در ناحیه قفسه سینه است و با نفس کشیدن و سرفه ایجاد و تشدید می شود و یا وجود خلط خونی .

باید توجه داشت هیچ کدام از این دو علامت ، مخصوص بیماری سل نیستند ، اما نباید این علائم را دست کم گرفت. علائم سل می تواند شبیه علائم سایر بیماریهای ریوی (مثل ذات الریه ، آبهای ریوی ، تومورها و عفونتهای قارچی)، خیلی از بیماریهایی غیر ریوی و یا حتی همراه سایر بیماری ها باشد.

درمان بیماری سل

برای درمان سل ، راههای بسیاری وجود دارد ، اما همواره باید ۳ نکته را در نظر داشت :

۱- رژیم دارویی سل، اغلب شامل چند دارو است که میکروب سل نسبت به آنها حساس است . این داروها باید همراه هم مصرف شوند تا اثر لازم را داشته باشند . استفاده نامنظم داروها باعث می شود میکروب سل نسبت به این داروها مقاوم شود.

۲- بیمار باید داروهایش را به طور منظم و دقیق ، طبق دستور پزشک مصرف کند . این نکته

درباره همه بیماری ها صادق است. اما بخصوص درباره سل از اهمیت فوق العاده ای

گفت دیگر هیچ داروی کاملاً مؤثری برای درمان سل وجود نخواهد داشت.

۳- درمان سل کمی طولانی است. بنابراین بیمار باید حوصله داشته باشد و تمام مدت درمان را سپری کند. این دوره درمان گاهی تا ۲ سال طول می کشد.

Anthrax (سیاه زخم)

بیماری سیاه زخم یک بیماری عفونی حاد است که توسط باسیلوس آنتراسیس ایجاد می شود. شیوع این بیماری در عموم حیوانات وحشی و اهلی مانند گاو، گوسفند، بز، شتر و گوشتخواران اتفاق می افتد. بیماری می تواند به انسانهایی که با حیوانات آلوده و یا بافت آلوده حیوانی سروکار دارند، سرایت کند. میکروب این بیماری می تواند به عنوان سلاح بیولوژیک مورد استفاده قرار گیرد و تولید آن نسبتاً آسان است ، لذا در حال حاضر از اهمیت خاصی برخوردار شده است . پخش گسترده پاکتهای حاوی عامل این بیماری در آمریکا نگرانی هایی را در کل دنیا به وجود آورده است . گفتنی است بیماری سیاه زخم عموماً در مناطق کشاورزی و در بین حیوانات شیوع می یابد. انسان نیز در تماس با حیوان آلوده و یا محصولات به دست آمده از حیوان آلوده ، به بیماری مبتلا می شود. کارگرانی که با حیوان مرده و یا محصولات به دست آمده از حیوان مبتلا سروکار دارند، احتمال ابتلا به سیاه زخم برای آنها زیاد است این گونه آلودگی به سیاه زخم صنعتی مشهور است . انتقال بیماری سیاه زخم به سه شکل پوستی ، تنفسی و گوارشی است . اسپور این باکتری قادر است سالها در خاک باقی مانده و حیوانات را از این طریق آلوده کند. انسان در تماس با این حیوانات آلوده شده و بیمار می شود. همچنین از طریق خوردن گوشتهای آلوده نیز به فرم گوارشی بیماری مبتلا می گردد. چنانچه اسپور این بیماری از طریق هوا وارد مجاری تنفسی شود، فرم تنفسی سیاه زخم ایجاد می شود. علائم

۷ روز ظاهر می شود: در شکل پوستی که شایعترین (در حدود ۹۵ درصد) نوع است عفونت سیاه زخم زمانی اتفاق می افتد که عامل بیماری که معمولاً در پشم، چرم و موی حیوان (مخصوصاً بز) آلوده وجود دارد، از طریق زخم و یا بریدگی پوستی وارد بدن شود. شروع عفونت های سیاه زخم شبیه گزش حشرات بوده که با خارش و برآمدگی پوست همراه است. اما طی یک تا دو روز به جراحات تاول گونه و سپس به زخم بدون درد با قطری در حدود ۱ تا ۳ سانتیمتر و با مشخصه نکروز سیاه رنگ در مرکز زخم تبدیل می شود. غدد لنفاوی در نزدیک زخم ممکن است متورم گردند. مرگ و میر پوستی، در صورت عدم درمان، حدود ۲۰ درصد است. چنانچه درمان با آنتی بیوتیک مناسب انجام شود، مرگ و میر به ندرت اتفاق می افتد. شکل تنفسی با ورود اسپور باکتری از طریق مجاری تنفسی ایجاد می شود. ورود اسپور می تواند اتفاقی (محیط های آلوده) و یا عمدی باشد. شروع علائم معمولاً شبیه به یک سرماخوردگی است. پس از چند روز علائم پیشرفت کرده و مشکل تنفسی ایجاد شده و در فرد شوک ایجاد می شود. فرم تنفسی معمولاً منجر به مرگ می شود. فرم گوارشی: ممکن است پس از مصرف گوشت آلوده به عامل سیاه زخم اتفاق بیفتد و علائم آن التهاب حاد دستگاه گوارش است. علائم اولیه شامل تهوع، کاهش اشتها، استفراغ، تب و به دنبال آن دردهای ناحیه شکمی است. استفراغ همراه با خون بوده و اسهال شدید در فرد بیمار مشاهده می شود. در فرم گوارشی میزان مرگ و میر ممکن است بین ۲۵ تا ۶۰ درصد موارد را تشکیل دهد. یکی از راههای پیشگیری، استفاده از واکسن است که در ایران تنها برای دامها استفاده می شود. لازم به ذکر است واکسن نوع حیوانی نباید برای انسان مورد استفاده قرار گیرد. در حال حاضر کشور آمریکا به علت شیوع این بیماری از واکسن انسانی علیه آن استفاده می کند.

آلوده را می توان با استفاده از فرمالدئید ۱۰ درصد در آب و محلول کلروپراکسید هیدروژن ۳ درصد ضد عفونی کرد. در صورت آلودگی موها و بدن ، آنها را باید با شامپو و مواد شوینده کاملاً شستشو داد. برای درمان سیاه زخم پنی سیلین ، تتراسیکلین و فلوروکونیلون (سیپرو) تجویز می شود که می بایست حداقل ۲۴ ساعت قبل از شروع سپتی سمی داده شود. درمان آنتی بیوتیکی می تواند در کاهش ضایعات فرم پوستی بیماری سیاه زخم مؤثر باشد. در سیاه زخم تنفسی پس از ظهور علائم بیماری ، درمان تقریباً بی نتیجه است . تحقیقات انجام شده نشان می دهد، درمان میمون هایی که بلافاصله یک روز پس از تماس با اسپور این باکتری آنتی بیوتیک دریافت کرده اند، موفقیت آمیز بوده است .